

Thomas Dunford, llaüt

DIMECRES, 25 DE GENER DE 2017 – 20.30 h

Palau Bach *Petit Palau*

Programa

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Suite en Sol menor, BWV 995

24'

Prélude
Allemande
Courante
Sarabande
Gavotte I i II
Gigue

Johann Sebastian Bach

Chaconne (Partita núm. 2, BWV 1004)

15'

Johann Sebastian Bach

Suite en Sol major, BWV 1007

17'

Prélude
Allemande
Courante
Sarabande
Menuets I i II
Gigue

Concert sense pausa

Comentari

El llaüt no és el primer instrument que, d'entrada, hom associaria a Johann Sebastian Bach, la producció del qual, en qualitat i quantitat, està més estretament associada a l'orgue i al clavecí, per no parlar de les perles compostes per a violí i violoncel. Però un exemple d'aquest instrument de corda pinçada, força popular a l'Alemanya del seu temps, figura en l'inventari de les seves possessions, tot i que és força incert que el sabés tocar. Fos com fos, Bach va tenir tractes amb fabricants així com amb compositors i intèrprets de llaüt, tant a Leipzig, on va viure la darrera part de la seva vida, com a la veïna Dresden, on treballava el més cèlebre llaütista alemany del moment, Sylvius Leopold Weiss, amb qui Bach arribà a compartir trobades d'improvisació. A més, hi ha les obres que Bach va escriure per a l'instrument, encara que només n'hi hagi set de conservades, a banda de la presència del llaüt en altres composicions, com la *Trauerode* o les versions més primerenques de les *Passions*. Les obres específicament per a llaüt han estat font de conjectura a causa de la seva escassa idoneïtat tècnica amb els instruments de l'època, ja que demana notes, sobretot al greu, fora de l'abast dels llaüts de 13 emprats llavors. Aquesta circumstància ha fet sospitar a diversos estudiosos que algunes d'aquestes partitures degueren ser escrites per a una mena de clavecí amb cordes de tripa anomenat, de manera força eloqüent, *Lautenklavier* o *Lautenwerk* (Bach en tenia un parell).

Algunes de les peces de llaüt de Bach són transcripcions d'obres per a altres instruments, com és el cas de la *Suite en Sol menor, BWV 995*, adaptació de l'ombrívola *Suite en Do menor, BWV 1011* per a violoncel sol. En la dedicatòria del manuscrit, Bach va escriure: "*Pièces pour la Luth à Monsieur Schouster*", força probablement un llaütista actiu a Dresden a mitjan segle XVIII. L'exemple del mateix Bach ha donat peu per transcriure per a llaüt altres peces per a violí o violoncel sol, amb els reptes tècnics que això comporta. És el cas de la *Suite en Sol major, BWV 1007*, la primera de la sèrie de sis suites per a violoncel que Pau Casals redescobrí per al món, una peça lluminosa ja des del seu afirmatiu preludi. La *Chaconne en Re menor, BWV 1004* no és només el darrer moviment de la *Partita núm. 2* per a violí sol, és també un dels monuments més imponents de tota la producció bachiana, un veritable *tour de force* contrapuntístic d'una densitat inusitada.

Xavier Cester, crític musical

Biografia

Thomas Dunford, llaüt renaixentista, arxillaüt, tiorba i guitarra renaixentista i barroca

Nascut el 1988, inicià els estudis de llaüt als 9 anys i els complementà al Conservatori Superior de París (CNR), on obtingué el primer premi amb honors a la classe de Charles-Edouard Fantin. Continua la formació a l'Schola Cantorum de Basilea amb Hopkinson Smith.

Ha actuat al Carnegie Hall i a la Frick Collection de Nova York, així com al Wigmore Hall de Londres, Washington Kennedy Center, Vancouver Recital Society, Cal Performances de Berkeley, Banff Center, Palau de la Música Catalana i als festivals de Saintes, Utrecht, Maguelone, Froville, TAP Poitiers, WDR de Colònia, etc.

El seu primer enregistrament en solitari, *Lachrimae* (Alpha, 2012), va ser guardonat amb el Premi Caecilia 2013, i la «BBC Magazine» el qualificà com l' "*Eric Clapton del llaüt*". La seva segona gravació, juntament amb la mezzosoprano Anna Reinhold, *Laberinto d'amore*, va rebre un Choc de Música Clàssica.

Col·labora habitualment amb formacions com la Cappella Mediterranea, Les Arts Florissants, Pygmalion, Arcangelo, Le Centre de la Musique Baroque de Versailles, Les Musiciens du Louvre, The English Concert, Le Concert Spirituel o Le Concert d'Astrée, entre d'altres.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE ENLACE MUSICAL

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

DL B 650-2016

DILLUNS, 10 D'ABRIL DE 2017 – 20.30 h
Palau Bach — Sala de Concerts

Passió segons sant Mateu de Bach

Akademie für Alte Musik de Berlín; RIAS Kammerchor;
Sunhae Im, soprano; Benn Schachtner, contratenor
Julian Prégardien, Evangelista i tenor; Johannes Weisser,
Christus i baix
René Jacobs, director

Preus: 20, 35, 45, 70 i 125 euros